

Baricz Lajos versei

Az Erdélyi Szövetség elnöke autonómia-előadássorozatot tartva megismerkedhetett egy élő helyi közösséggel, amelynek lelke a plébános. Különösen azért fogott meg a vele való találkozás, mert valódi egyházi autonómia valósul meg Marosszentgyörgyön, az ott lakók nem fognak vándorbotot hogy elhagyják Erdély földjét.

Baricz Lajos Marosszentgyörgyről:

2016-ban nyolcvan éves volt az újraalapított önálló marosszentgyörgyi plébánia. Közösségünk az 1200-as években szerveződött, 1556-ban a reformáció folyamán szünetelt, 1721-ben újraalakult, 1936-ban pedig ismét önállóvá vált a római katolikus egyházközség.

Jelenleg három egyesület székhelye a plébánia: Kolping Család egyesület (1993-tól), Szent Cecília egyesület (2013-tól) és a Jubilate Deo egyesület (2015-től). Mindhárom egyesület foglalkozik vallási, szociális, kulturális tevékenységek szervezésével, segíti a plébánia rendezvényeit. Ezenkívül plébániánkon

működnek különböző vallási-kulturális csoportok: Kolping Család, Kamilliánus Család, gr. Petky Dávid cserkészcsapat, Szent György egyházközségi kórus, Jubilate Deo dalcsoport, Jubilate együttes, Szent Cecília együttes, Karmelita imacsoport, Egyházközségi szeretetszolgálat.

Évente a plébánián megszervezésre kerülő rendezvények: Csak tiszta forrásból népdalest, Tavaszi szél vizet áraszt népdalvetélkedő gyerekeknek, Hitem szikla szavalóverseny gyerekeknek, Szent Lukács festőtábor, Marosszentgyörgyi Kisművészek Nemzetközi Tábor (MaKiTa), Marosszentgyörgyi Magyar Közösségek Napja, Jubilate pásztorjátékos tábor, Kol-Ping-Pong verseny. Ezenkívül plébániánk helyet ad festészeti kiállításoknak, könyvbemutatóknak és különböző rendezvényeknek.

Plébániánk csoportjai által kapcsolatot ápol több külföldi plébániával, különböző csoportokkal: Auerbach, Drezda, Pirna, Zalaszentgyörgy, Kecskemét.

Évente 4-5-ször immár 20 éve megjelentetjük a marosszentgyörgyi egyházközség kiadványát, a Harangszót. A 20 évre visszaemlékezvén adta ki a plébánia az Álomvirág – Harangszó antológiát, amely kiadvány válogatást tartalmaz a Harangszó írásaiból. –

Alább Baricz Lajos *Képirás* c. kötetéből válogattunk verseket:

Magyarok a keresztúton

– Erdélyiek és magyarországiak találkoztak –

Magyarok a keresztúton
– saját útjuk járják –
Máriához fohászkodnak
és Uruk imádják.

Viszi Jézus a keresztjét;
én nyomában járok,
keresztemet véle hordom
– csonkított hazámat.

Hordja népem a keresztet
– Atyám, vigyázz rája! –,
amíg végre fel nem érnek,
fel a Golgotára.

Elesünk a kereszt alatt,
elesünk, felállunk;
Isten adta keresztúton
áldozattá válunk.

Magyarok a keresztúton
reménykedve járnak:
megfeszített nemzetüknek
feltámadást várnak.

(Fatima, 2003. május 13.)

A végtelen

A végtelen ma végessé lett,
az Ég a földre költözött:
Isten jött el egy kis Gyerekben
és él az emberek között.

Engedem én, hogy megszülessen
a lelkem mélyén, s általam,
vagy tele vagyok önmagammal,
foglalt a szívem, zárva van?

Szeretne Isten bennem lakni
– lehetek én is Mária,
csak akkor egész életemnek
szűztisztává kell válnia.

A véges szívem végtelenné,
tudom, csak Istennel lehet,
aki egyszülött Gyermekében
téged, és engem is szeret.

(2009. december 1.)

A Fény fia vagyok

Születésnapomon

Zord, zimankós téli nap volt,
február közepe,
ahogyan Gyergyóban mondják:
éppen a „tél tele”.

Anyám s apám életében
felengedett a tél:
várakozó életükben
egy gyermek gögicsél.

Életükben, családjukban
tavasz lett, ragyogás,
mit csak egy gyermek tud hozni:
új ígéret, varázs.

Nem tudom: teljesült álmuk,
amit hozzám fűztek?
Szívemben egyfolytában ég
lángja égi tűznek.

Bárhol vagyok, osztanom kell
a benső meleget,
melyet táplál lelkem mélyén
az örök szeretet.

Lehet zord tél körülöttem,
de bennem fény ragyog;
szüleim reménye, álma
s a fény fia vagyok.

(2011. február 15.)

Anyák napjára

Édesanyámnak hálával

Hogyha Édesanyám élne,
ott lennék én mindig véle,
hogy a hangját mindig halljam,
s szeretetem így megvalljam.

Hallgatnám életmeséjét,
nem várnám sose a végét;
mondja csak, mi szívét nyomja,
s közben szűnjön meg a gondja.

Megosztanám sok-sok álmom,
de csak a jót, boldogságom.
Ami nem jó, elhallgatnám,
ne búsuljon Édesanyám!

Széppé tenném öregségét,
élvezze a lelki békét;
lépteiben támogatnám,
magára őt sose hagynám...

Nincs mellettem Édesanyám,
nem csügghetek többé szaván-
kinőtte a szűk világot.
Szép emléke legyen áldott.

(2013. május 2.)

Kincsünk a szó

– Kuti Márta könyvbemutatójára –

Sok mindentől megfosztottak,
országunkat felnégyelték,
mesén nyugvó történelmük
lépten-nyomon belénk verték.

Számúzték a nagyjainkat,
hőseinket elorozták,
settenkedő, sötét múltjuk
fényként a nyakunkra hozták.

Már csak a hitünk maradt meg
– délibáb a rónaságon –,
bár szeretnék, előbb-utóbb
az is sűrű köddé váljon.

És megmaradt drága kincsünk,
hamvassága édes szónak,
azt is néha veszély éri,
mint viharban ringó csónak.

Idegen szavak orkánja
kezdi ki az anyanyelvet.
Szavak nélkül árvák vagyunk,
mint gyermek, kit anyja elvet.

Védjük szavunk tisztaságát,
nincsen ily kincs a világon;
nem fejezhető ki másként,
csak általa a szent álom.

Anyánk, apánk szíve dobban
tőlük tanult tiszta szóban.
Kincs számunkra, ami éltet,
és elkísér rosszban, jóban.

(2013. június 20.)